

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1405/2006

z dnia 18 września 2006 r.

ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szczególne położenie geograficzne niektórych wysp Morza Egejskiego powoduje zwiększenie kosztów transportu podstawowych produktów żywnościowych dla ludzi, do przetworzenia lub stanowiących środki produkcji rolnej. Ponadto obiektywne czynniki wynikające z wyspiarskiego charakteru i oddalenia stanowią dodatkowe utrudnienia dla podmiotów gospodarczych i producentów z tych wysp Morza Egejskiego, poważnie utrudniając ich działalność. W niektórych przypadkach sytuacja geograficzna, w jakiej działają podmioty gospodarcze i producenci, ma charakter podwójnie wyspiarski. Wspomniane trudności mogą być złagodzone przez obniżenie cen tych produktów. Dlatego, aby zagwarantować zaopatrzenie wysp Morza Egejskiego i wyrównać wysokie koszty dodatkowe wynikające z oddalenia, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia, należy wprowadzić uzgodnienia szczególne w sprawie dostaw.
- (2) Problemy wysp Morza Egejskiego pogłębia niewielki obszar wysp. W celu zapewnienia skuteczności planowanych środków powinny one być stosowane tylko do wysp znanych jako „mniejsze wyspy”.
- (3) Polityka wspólnotowa na rzecz wspierania produkcji lokalnej na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, ustanowiona rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2019/93 z dnia 19 lipca 1993 r. wprowadzającym szczególne środki dla mniejszych wysp Morza Egejskiego dotyczące niektórych produktów rolnych⁽¹⁾, dotyczyła wielu produktów i obejmowała wiele działań wspierających ich wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu lub przetwarzanie. Środki te okazały się skuteczne i zapewniły utrzymanie i rozwój działalności rolniczej. Wspólnota

powinna nadal wspierać te kierunki produkcji, gdyż stanowią one zasadniczy czynnik równowagi ekologicznej, społecznej i gospodarczej na mniejszych wyspach Morza Egejskiego. Doświadczenie pokazało, że tak jak w przypadku polityki rozwoju obszarów wiejskich zacieśnienie partnerstwa z władzami lokalnymi może pomóc w skuteczniejszym rozwiązywaniu określonych problemów tych wysp. Należy zatem nadal wspierać produkcję lokalną za pośrednictwem ogólnego programu ustanowionego na najbardziej odpowiednim szczeblu geograficznym, który to program powinien zostać przedstawiony Komisji przez Grecję.

- (4) W celu obniżenia cen na mniejszych wyspach Morza Egejskiego i zmniejszenia dodatkowych kosztów wynikających z ich oddalenia, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia, przy jednoczesnym utrzymaniu konkurencyjności produktów Wspólnoty, należy przyznać pomoc na dostawy produktów pochodzących ze Wspólnoty na mniejsze wyspy Morza Egejskiego. Pomoc ta powinna uwzględniać dodatkowe koszty transportu na mniejsze wyspy Morza Egejskiego oraz, w przypadku środków produkcji rolnej lub produktów przeznaczonych do przetworzenia, dodatkowe koszty wynikające z wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia.
- (5) Ponieważ ilości, których dotyczą szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw, są ograniczone do zapotrzebowania mniejszych wysp Morza Egejskiego, uzgodnienia te nie zakłócają właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Korzyści gospodarcze wynikające ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw nie powinny również wywoływać zakłóceń w handlu omawianymi produktami. Należy w związku z tym zakazać wysyłania lub wywozu tych produktów z mniejszych wysp Morza Egejskiego. Należy jednak zezwolić na wysyłkę lub wywóz tych produktów, o ile następuje zwrot korzyści uzyskanych na podstawie szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw lub, w przypadku produktów przetworzonych, w celu umożliwienia regionalnej wymiany handlowej. Należy również wziąć pod uwagę wywóz do państw trzecich i, co za tym idzie, zezwolić na wywóz produktów przetworzonych odpowiadający wywozowi tradycyjnemu. Ponadto powyższe ograniczenie nie powinno obowiązywać w odniesieniu do tradycyjnych wysyłek produktów przetworzonych. W trosce o jasność niniejsze rozporządzenie powinno ustalić okres referencyjny pozwalający określić ilości produktów tradycyjnie wywożonych lub wysyłanych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 27.7.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

- (6) Aby osiągnąć cele proponowanych szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, korzyści gospodarcze wynikające z tych uzgodnień powinny się przekładać na poziom kosztów produkcji i powodować obniżenie cen aż do etapu odbiorcy końcowego. W związku z tym przyznawanie takich korzyści gospodarczych należy uzależnić od rzeczywistego ich przeniesienia na użytkownika końcowego i przeprowadzać odpowiednie kontrole.
- (7) Dla zapewnienia lepszej realizacji celów, jakimi są rozwój lokalnej produkcji rolnej i zaopatrzenie w produkty rolne, szczeble ustanawiania programów zaopatrzenia tych wysp należy ujednoclić, a partnerskie stosunki między Komisją a Grecją powinny stać się regułą. Właściwe jest zatem, aby prognozowany bilans dostaw był określany przez organy wyznaczone przez Grecję i przedstawiany Komisji do zatwierdzenia.
- (8) Należy zachęcać rolników na mniejszych wyspach Morza Egejskiego do dostarczania produktów wysokiej jakości, a obrót takimi produktami powinien być wspomagany.
- (9) Aby złagodzić szczególne ograniczenia produkcji rolnej na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, wynikające z oddalenia, wyspiarskiego charakteru, peryferyjnego położenia, niewielkich rozmiarów, górzystego terenu, klimatu i zależności gospodarczej od niewielkiej liczby produktów, możliwe jest odstępstwo od konsekwentnej polityki Komisji zabraniającej pomocy operacyjnej w sektorze produkcji, przetwórstwa i sprzedaży produktów rolnych, wymienionych w załączniku I do Traktatu.
- (10) Wprowadzenie w życie niniejszego rozporządzenia nie powinno powodować zagrożenia dla poziomu szczególnego wsparcia, z którego dotychczas korzystały mniejsze wyspy Morza Egejskiego. Dlatego aby zrealizować niezbędne działania, Grecja powinna w dalszym ciągu dysponować kwotami odpowiadającymi wsparciu wspólnotowemu, które już zostało przyznane na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2019/93. Nowy system wspierania produkcji rolnej na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, ustanowiony niniejszym rozporządzeniem, powinien zostać skoordynowany ze wsparciem na rzecz tych samych linii produkcji obowiązującym na pozostałym obszarze Wspólnoty. W celu zapewnienia jasności rozporządzenie (EWG) nr 2019/93 powinno w związku z tym zostać uchylone.
- (11) Zgodnie z zasadą pomocniczości i duchem rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników⁽¹⁾, zarządzanie szczególnymi środkami dla mniejszych wysp Morza Egejskiego należy przekazać Grecji. Środki te mogą w związku z tym być realizowane na podstawie programu pomocy przedstawionego przez Grecję i zatwierdzonego przez Komisję.
- (12) Grecja zdecydowała się na zastosowanie systemu jednolitych płatności do całego swojego terytorium od dnia 1 stycznia 2006 r. W celu zapewnienia koordynacji odpowiednich ustaleń dotyczących mniejszych wysp Morza Egejskiego należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1782/2003.
- (13) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾.
- (14) Program przewidziany w niniejszym rozporządzeniu stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. Aby program ten mógł zostać uruchomiony we wspomnianym terminie, należy pozwolić Grecji i Komisji na podjęcie wszelkich kroków przygotowawczych pomiędzy datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia a datą uruchomienia programu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Zakres i definicje

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczególne środki w odniesieniu do produktów rolnych, wymienionych w załączniku I do Traktatu, i środków produkcji rolnej, rekompensujące trudności wynikające z odległego i wyspiarskiego charakteru mniejszych wysp Morza Egejskiego.
2. Na użytek niniejszego rozporządzenia określenie „mniejsze wyspy” oznacza wyspy Morza Egejskiego, za wyjątkiem wysp Kreta i Evia.

Artykuł 2

Wspólnotowy program wsparcia

Niniejszym ustanawia się wspólnotowy program wsparcia dla mniejszych wysp. Obejmuje on:

- a) szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw zgodnie z rozdziałem II; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1156/2006 (Dz.U. L 208 z 29.7.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

b) szczególne środki na rzecz pomocy dla lokalnej produkcji rolnej zgodnie z rozdziałem III.

ROZDZIAŁ II

SZCZEGÓLNE UZGODNIENIA W SPRAWIE DOSTAW

Artykuł 3

Prognozowany bilans dostaw

1. Niniejszym wprowadza się szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw produktów rolnych mających zasadnicze znaczenie na mniejszych wyspach i przeznaczonych do spożycia przez ludzi, do produkcji innych produktów lub wykorzystywanych jako środki produkcji rolnej.

2. Prognozowany bilans dostaw określa ilościowo roczne zapotrzebowanie na produkty rolne, o których mowa w ust. 1. Prognozowany bilans dostaw jest opracowywany przez organy wyznaczone przez Grecję i przedstawiany Komisji do zatwierdzenia.

Osobny prognozowany bilans może być sporządzany dla oceny zapotrzebowania przedsiębiorstw zajmujących się pakowaniem lub przetwórstwem produktów przeznaczonych na rynek lokalny, wysyłanych tradycyjnie do pozostałych państw Wspólnoty lub wywożonych w ramach tradycyjnej wymiany handlowej.

Artykuł 4

Funkcjonowanie szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw

1. Przyznaje się pomoc na dostawę na mniejsze wyspy produktów, o których mowa w art. 3 ust. 1.

Wysokość pomocy ustala się, biorąc pod uwagę dodatkowe koszty wprowadzania do obrotu produktów na wyspach mniejszych, obliczane przy uwzględnieniu zwyczajowych portów załadunku w kontynentalnej części Grecji oraz portów na wyspach tranzytowych lub wyspach, na których odbywa się załadunek dla wysp docelowych.

2. Szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw wprowadza się w życie, biorąc pod uwagę w szczególności następujące czynniki:

a) szczególne potrzeby mniejszych wysp i dokładne wymogi jakościowe;

b) tradycyjną wymianę handlową z portami w kontynentalnej części Grecji i między wyspami na Morzu Egejskim;

c) aspekt ekonomiczny proponowanej pomocy;

d) w odpowiednich przypadkach – potrzebę nieutrudniania potencjalnego rozwoju produktów lokalnych.

3. Uprawnienie do korzystania ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw uwarunkowane jest tym, czy korzyść gospodarza faktycznie dotyczy odbiorcy końcowego.

Artykuł 5

Wywóz do państw trzecich oraz wysyłka do reszty Wspólnoty

1. Produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw mogą być wywożone do państw trzecich lub wysyłane do reszty Wspólnoty jedynie na warunkach określonych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Warunki te obejmują w szczególności zwrot pomocy otrzymanej z tytułu szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

2. Wywóz do państw trzecich lub wysyłka do reszty Wspólnoty są możliwe dla produktów wytworzonych na wyspach mniejszych z produktów objętych pomocą z tytułu szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw w granicach limitów ilościowych odpowiadających tradycyjnemu wywozowi i tradycyjnym wysyłkom. Ilości produktów, które mogą być wywożone lub wysyłane, określa się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Wywóz tych produktów nie podlega refundacji wywozowej.

Artykuł 6

Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania uzgodnień

Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Przepisy te określają zwłaszcza okoliczności, w jakich Grecja może zmieniać ilości produktów i środki przydzielane corocznie na różne produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw oraz, w razie potrzeby, ustanowić system certyfikatów na potrzeby dostaw.

ROZDZIAŁ III

DZIAŁANIA WSPIERAJĄCE LOKALNE PRODUKTY ROLNE

Artykuł 7

Środki wspierające

1. Program wsparcia obejmuje środki konieczne do zapewnienia ciągłości i rozwoju lokalnej produkcji rolnej na mniejszych wyspach.

2. Program wsparcia ustanawia się na takim szczeblu geograficznym, jaki Grecja uzna za właściwszy. Program ten jest opracowywany przez właściwy organ wyznaczony przez Grecję i, po konsultacji z właściwymi organami i organizacjami na odpowiednim szczeblu, przedkładany Komisji do zatwierdzenia.

Artykuł 8

Zgodność i spójność

1. Środki przyjmowane w ramach programu wsparcia są zgodne z prawem wspólnotowym i spójne z innymi działaniami polityki wspólnotowej oraz ze środkami przyjmowanymi w ich zakresie.

2. Środki przyjmowane w ramach programu wsparcia są spójne ze środkami wdrażanymi na mocy innych instrumentów wspólnej polityki rolnej, zwłaszcza w zakresie wspólnych organizacji rynków, rozwoju obszarów wiejskich, jakości produktów, dobrostanu zwierząt oraz ochrony środowiska.

W szczególności żaden ze środków przyjmowanych na mocy niniejszego rozdziału nie może być finansowany jako:

- a) dodatkowe wsparcie na rzecz systemów premii lub pomocy ustanowionych w ramach wspólnej organizacji jakiegokolwiek rynku, o ile nie zajdą wyjątkowe, obiektywnie uzasadnione okoliczności;
- b) wsparcie na rzecz projektów badawczych, działań je wspierających lub działań podlegających finansowaniu wspólnotowemu na mocy decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾;
- c) wsparcie na rzecz działań, do których ma zastosowanie rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽²⁾;

Artykuł 9

Treść programu wsparcia

Program wsparcia może obejmować:

- a) ilościowy opis aktualnego stanu produkcji rolnej, uwzględniający dostępne wyniki dostępnych ocen oraz ilustrujący rozbieżności, braki i potencjał rozwojowy;
- b) opis proponowanej strategii działania, przyjęte priorytety i cele ilościowe, jak również ocenę spodziewanych skutków

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/53/WE (Dz.U. L 29 z 2.2.2006, str. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 227 z 21.10.2005, str. 1.

gospodarczych, ekologicznych i społecznych, w tym w dziedzinie zatrudnienia;

- c) harmonogram wprowadzania tych środków w życie oraz ogólne orientacyjne zestawienie finansowe środków, które mają zostać uruchomione;
- d) dowód na wzajemną zgodność i spójność różnych środków na podstawie programu wsparcia, jak również kryteria służące monitorowaniu i ocenie;
- e) działania podjęte w celu skutecznego i odpowiedniego wdrożenia programu, w tym uzgodnienia w zakresie kampanii informacyjnej, monitorowania i oceny oraz przepisy dotyczące kontroli i sankcji administracyjnych;
- f) wskazanie właściwego organu odpowiedzialnego za wprowadzenie w życie programu wsparcia oraz wskazanie wyznaczonych na odpowiednich szczeblach organów lub powiązanych z nimi jednostek.

Artykuł 10

Monitorowanie

Procedury oraz wskaźniki fizyczne i finansowe zapewniające skuteczne monitorowanie realizacji programu wsparcia są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI TOWARZYSZĄCE

Artykuł 11

Pomoc państwa

1. W odniesieniu do produktów rolnych, do których mają zastosowanie art. 87, 88 i 89 Traktatu, Komisja może zezwolić na udzielanie pomocy operacyjnej w sektorach produkcji, przetwórstwa i sprzedaży wspomnianych produktów w celu złagodzenia ograniczeń produkcji rolnej na mniejszych wyspach wynikających z ich oddalenia, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia.

2. Grecja może przyznać dodatkowe środki finansowe na realizację programu wsparcia. W takim przypadku Grecja zgłasza Komisji pomoc państwa, którą Komisja może zatwierdzić zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jako część programu wsparcia. Tak zgłoszona pomoc uznawana jest za zgłoszoną w rozumieniu art. 88 ust. 3 zdanie pierwsze Traktatu.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY FINANSOWE*Artykuł 12***Środki finansowe**

1. Środki określone w niniejszym rozporządzeniu stanowią interwencję mającą na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾.

2. Wspólnota finansuje działania przewidziane w rozdziałach II i III do wysokości kwoty rocznej wynoszącej maksymalnie 23,93 mln EUR.

3. Kwota przyznawana rocznie na szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw, określone w rozdziale II, nie może przekroczyć 5,47 mln EUR.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE*Artykuł 13***Projekt programu wsparcia**

1. W terminie do dnia 31 października 2006 r. Grecja przedstawi Komisji projekt programu wsparcia w ramach przyznanych środków finansowych, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 3.

Projekt programu wsparcia obejmuje projekt prognozowanego bilansu dostaw, z wyszczególnieniem produktów, ich ilości i kwot pomocy zapewniającej zaopatrzenie z obszaru Wspólnoty oraz projekt programu wspierania produkcji lokalnej.

2. Komisja ocenia proponowany program wsparcia oraz podejmuje decyzję w sprawie jego zatwierdzenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

3. Program wsparcia stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

*Artykuł 14***Przepisy wykonawcze**

Środki konieczne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Obejmują one zwłaszcza:

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42).

a) warunki, zgodnie z którymi Grecja może zmienić ilości i pulapy pomocy na rzecz zaopatrzenia oraz działań wspierających lub przeznaczenie środków przydzielonych na wsparcie produkcji lokalnej;

b) przepisy określające minimalną charakterystykę kontroli i sankcji administracyjnych, jakie mają być stosowane przez Grecję.

*Artykuł 15***Procedura komitetu**

1. Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Płatności Bezpośrednich powołany na podstawie art. 144 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (zwany dalej „komitetem”).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

*Artykuł 16***Środki krajowe**

Grecja podejmuje niezbędne środki zapewniające przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, w szczególności w zakresie kontroli i sankcji administracyjnych, oraz informuje o nich Komisję.

*Artykuł 17***Powiadomienia i sprawozdania**

1. Najpóźniej do dnia 15 lutego każdego roku Grecja powiadamia Komisję o udostępnionych jej środkach finansowych, które zamierza przeznaczyć w kolejnym roku na realizację programu wsparcia.

2. Najpóźniej do dnia 30 czerwca każdego roku Grecja przekazuje Komisji sprawozdanie za rok poprzedni dotyczące wprowadzenia w życie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

3. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2011 r., a następnie co pięć lat Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie ogólne przedstawiające wpływ działań podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia, uzupełnione w razie konieczności o odpowiednie wnioski.

Artykuł 18**Uchylenie**

Rozporządzenie (EWG) nr 2019/93 zostaje uchylone z dniem 1 stycznia 2007 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktowane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19**Środki przejściowe**

Zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2 Komisja może przyjąć konieczne środki przejściowe zapewniające płynne przejście między środkami obowiązującymi na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2019/93 a środkami wprowadzonymi na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 20**Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003**

W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 70 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ustęp 1 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) wszystkich innych płatności bezpośrednich wyszczególnionych w załączniku VI przyznawanych rolnikom w okresie referencyjnym we francuskich

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 września 2006 r.

departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze, Wyspach Kanaryjskich i wyspach Morza Egejskiego.”;

- b) ustęp 2 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Państwa członkowskie przyznają płatności bezpośrednie, o których mowa w ust. 1, w ramach limitu pułapów ustalonych zgodnie z art. 64 ust. 2, na warunkach określonych w tytule IV, rozdziałach 3, 6 i 7–13.”;

- 2) w art. 71 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 70 ust. 2, w okresie przejściowym dane państwo członkowskie stosuje płatności bezpośrednie, o których mowa w załączniku VI, na warunkach określonych w tytule IV rozdziały 3, 6 i 7–13 w ramach limitu pułapów budżetowych odpowiadających składowej tych płatności bezpośrednich w pułapie krajowym, o którym mowa w art. 41, ustalonym zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.”;

- 3) w załącznikach I i VI skreśla się wiersz dotyczący „wysp Morza Egejskiego”.

Artykuł 21**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. Artykuły 11, 13 i 14 stosuje się od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 2019/93	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 3
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 3 ust. 4	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 3 ust. 5	Artykuł 5 ust. 2
Artykuł 3a ust. 1 lit. a)	—
Artykuł 3a ust. 1 lit. b)	Artykuł 12 ust. 3
Artykuł 3a ust. 1 lit. c)	Artykuł 4 ust. 3 i art. 14 lit. b)
Artykuł 3a ust. 1 lit. d)	Artykuł 6
Artykuł 3a ust. 2	Artykuł 6
Artykuł 5	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 6	—
Artykuł 8	—
Artykuł 9	—
Artykuł 11	—
Artykuł 12	—
Artykuł 13	—
Artykuł 13a	Artykuł 15
Artykuł 14	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 14a	Artykuł 16
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 17 ust. 2
Artykuł 15 ust. 2	Artykuł 17 ust. 3
Artykuł 16	Artykuł 21